

עין משפט
גר מצודה
לג:

עו א ב ג מ"י פ"ח
מהלכות טקיי ממון
הלכה ו' סמג עשין סו
טושי"ע ח"מ ס"י חו סעיף
:ח

עד ד מ״י שס ה׳
עס ו מ״י שס ה׳
 סמנ שס ט״שׁ
 ספיק א ב
ס ו מ״י שס ה׳
 ט״שׁ שס ספיק ב
סח ד מ״י שס ט״שׁ
 ט ספיק ד
ט ט מ״י שס ה׳
 סמנ שס
י ב ד מ״י שס ה׳
 סמנ שס ט״שׁ
 ספיק ב ו״שׁ סכ״ה
סד ל מ״י ס״ו חללס
 סולל וסולל וס
 ו״שׁ ססססס וס״ס סמנ
 ו״שׁ ס ט״שׁ וס״ס
 וס ספיק א ו״ס

נלין הש"ס

[illegible]

עוד דלרבי עקיבא קדוש הגר
אפילו למד' למפרע הוא גרבי
בטו ונראה דלע"א דלרבי עקיבא
דכס העמודה כדן משבין כלי
ע"ג דק"ל פלגא נוקא קנסא
קוסא אס העידו עדים ששור
יוס א' ואחז עמיא חרמי
יוס א' הייס עמיא אלא
נגח דמשלמין דנעדינא
גברא לאו בר משלומין
זמן לא תנגהו הכר שאל
עליו חשיב לאו בר משלומין
דקס ברשותו דיוק שעת
דמכח דמכח (למן ד' עד
ג' מעידטו כא"ס פלוני שהפיל
דו (של פלוני) וקומא אח
תו סקדי ואפריכו ואומינהו
לה דקמי קדומי ואפ"ה
י דלא עמד כדן דמי כולו
י לטומי דלשמי לא מחייב
למלא לא חשבין גברא בר
לא זמן נועד אפ"ס
זכס בשחרורו לאלתר
תחת עמי ולא תחת עמי
א"ס דבפרק נעריה (מסו
ושט) כן לא הפסק לעמוד
שגגריה קנסה לעלמה
הא משעת פתוי וכו האכ
שמעת דבקס לא זכי עד שעת
כדן והכא סבר רבי עקיבא
הנוק וכן נמצאה (ד' ו
) משמע דלא לא כתיב תחת
שמעת ולא תחת עמי ושי
יריגן דקומא ולא והפיל שיו
עמי ושי ואלא לא זכי עד
כדן והכא סבר רבי עקיבא
ועת הנוק ועוד * דר' עקיבא
הבשולט (גישן זכס) דיולא
לדריג גג שחרור והס
ז"ל דלרין וכן שחרור קסבר
שינו ועינ * ושמי י"ל דהיינו
דוכה משעת גניחה משום
קרא דמשמע לרבי עקיבא
אומיג ואניקן אפ"ה
(ד' עד:) נמי גלי קרא
א"ס ליה: **א"כ**א בינייהו.
קניגיא קדוש אף על גב דאי
ופטר דקנס הוא מכל מקום
תחת מיחא לא הוה:

דדבי אבהו. אכל בלא

ר' אברהם לא קדים משום
דמים אין מפסקת מדי
ותמירי הכא דקדשו מוס א"י
נגון וקדשו לנצח הכית
קדושת דמים וכדאמרין
דף (ו) המפסיק תמימים
שית מה שעשה עשו * וקשה
ר"ת שחפרס דכלל קדושה
מפסקת מדי שעבוד ואפי'
דמים ואומר ר"ת דלאו
לשעבודא דיוק דאמרין
(תקון ו) וס' אלוהו רבנן
ה דכעל: זאת אוסרת
שעבודו שן תבירי פטור. ופליג
ר' דלא כלל כן נגס צפרק מי שהי'
הכר נמי אפי' עש' דקדושה מאמר
אמרין דאמרין דאמרין דאמרין

ושבט משהקדיש אכל לרבי
ה שבט דמזיק היו ולא קדיש
קיימא ליה ברשומיה משעת
לו בל בל חלי נזק לידו מלפניה

בין דמשעבד ליה ל
א"ל א"ינו מכור והת
וגובה וכו' מאחר שח
לרדיא ש"מ לוח (6) ומ
לו מהם שאני התם ד
דמי (7) והאמר רבא עששו
ב"ה גובה הימנו שור
ב"ה גובה הימנו עב
ליה קלא האני ימינו (8) כי
רתורא נתנא קרו ל
בר מערבא קמיה ד
מכור הקדישו מוקדש
מזיק מכרו אין מכור
הוחלט השור והקדישו
ישמעאל דאמר יושם
ניזק מכרו אינו מכור
הקדישו מוקדש אלא
ודברי הכל מכור אינו
ישמעאל דהא משעבד
מוקדש אפילו לר"ע (9)
אבהו הגזירה (10) שמא
בלא פדיון: ת"ד (11) שור
עמד בדין מכור מכור
ונתנו במתנה מה ש
בדן מכרו אינו מכור
שחטו ונתנו במתנה
הקדמו בעלי חובות
שלא הזיק בין הזיק
ולא כלום לפי שאין
מועד שהזיק בין ש
עמד בדין מכרו מ
שחטו ונתנו במתנה
בעלי חובות והגבירו
בין הזיק עד שלא
לפי שאין משתלם א
מר מכור מכור לר
משום דרבי אבהו ש
שעשה עשוי בשלמ
שעשה עשוי לרדיא
ולשתלם מבשריה דת
שחטו מנין ת"ל וכו
אלא לפחת שחיטה א
שעבודו של חבירו
חסרתך ולא מיד דא
קב"ל הא נמי רבה אב
דתימא התם הוא דא
שיחזק ומעורות לייחב
דמי וקאמר מה שעשה
בין הזיק עד שלא
בשלמא הזיק עד שלא

הרשב"א דמחייב כהסולת (גיט)
נשי (מכונות דף 77.) דלדידיה
יני ליה נזק בלאמר נגילי

המניח פרק שלישי בבא קמא

כיון דמשעבד ליה. דאי לא
שעבדיה יהליה: והאניא מ
מלוקח: לרידיא. |א| שאס חר
ש"מ. בחמיה. והא מטלטלין

וְנִזְק לֹא כָל כְּמִינֵיהּ
 נִיָּא מִכְּרֹ מִכּוֹר יַחְדָּר
 וְגֻבְהוּ לְמָה מִכּוֹר
 וְכֹר מִטְּלָטְלִין בִּ"ד גּוֹבִין
 כִּמְאָן דְּעִשְׂאוּ אִפּוֹתִיקִי
 עֲבָדוּ אִפּוֹתִיקִי וּמְכָרוּ
 אִפּוֹתִיקִי וּמְכָרוּ אִין
 מ"ט מִשּׁוּם דְּרֵית
 דְּנִגְנָה קָלָא אִית לִיהּ
 לִיהּ תִּנִּי עַבְדֵּי תַּחֲלִיפָא
 לְרַבִּי אֲבָהוּ מִכּוֹר וְכֹר
 מִכְּרֹ מִאֵן אִילִימָא
 מִנִּי ר"ע הִיא דְּאִמֵּר
 מוֹקֶדֶשׁ אַתָּאן לְרַבִּי
 הַשּׁוֹר בִּב"ד אֵלָא
 מִנִּי רַבִּי יִשְׁמַעֲלָא
 לְר"ע לְעוֹלָם מוֹזִיק
 מִכּוֹר אִפִּילוּ לְרַבִּי
 לִנְזִק לְרַבִּי דְּאִמֵּר
 מִשּׁוּם דְּר' אֲבָהוּ דְּר"ר
 יֵאמְרוּ הַקֶּדֶשׁ יוֹנָא
 תָּם שְׁהוּזִיק יַעֲדֵי שְׁלָא
 הַקֶּדֶשׁוּ מוֹקֶדֶשׁ שְׁחָמוּ
 עֲשׂוּ יִשְׁמַעֲמֵד
 הַקֶּדֶשׁוּ אִינוּ מוֹקֶדֶשׁ
 עֲשֵׂה וְלֹא כָּלִים
 וְהַגְבִּיהוּ בֵּין חֵב עַד
 עַד שְׁלָא חֵב לֹא עֲשׂוּ
 מִשְׁתַּלֵּם אֵלָא מְגוּפֹ
 עֲמַד בְּדִין בֵּין שְׁלָא
 כּוֹר הַקֶּדֶשׁוּ מוֹקֶדֶשׁ
 עֲשֵׂה עֲשׂוּ קִדְמוּ
 בֵּין חֵב עַד שְׁלָא הוּזִיק
 חֵב מָה שְׁעֲשֵׂה עֲשׂוּ
 לֹא מִן הַעֲלִיָּה: אָמַר
 דִּידֵּי הַקֶּדֶשׁוּ מוֹקֶדֶשׁ
 שְׁחָמוּ וְנִתְּנוּ בְּמַתְנָה מָה
 נִתְּנוּ בְּמַתְנָה מָה
 אֵלָא שְׁחָמוּ: לִיתִּי

מכבר את השור מ"מ
מר רב הונא בריה דרב
פמור פשיטא מהו
ל"ל זיקא בעלמא הוא ד
זורה "דאמר רבה השורף
ל"ל נירא בעלמא קלאי מי
קמ"ל דהא הכא כמאן
עשוי קדמו בעלי חבובו
ב לא עשה ולא כלום
א חב נזקין קדמו אבל

י"ן מא. וס"ט) לחד מאמוראי ד
 כי היכי דבקרקות עדיף ד'
 נסום "דאית ליה הלל מנ"ח

ויהיב ליה דמי שקיל ליה לשור דרחמנא
ברו מכור. אמר ליה חוזר וגובהו נזק
ש בו לוקח אינו נותן דמי החרישה לנזק:
לאו מידי דקאי בעיניה ולא סמיך מלוה
עליהו ואמאי טרפינו להו מלוהת:

אֶפְסוֹקִי. רַחֲמָנָא שׁוּיָה לְמִיבִי
מֵהָא שׁוּר: אִין בְּעַל חוּב גּוֹבֵה
מִמֶּנּוּ. וְהֵבֵא אֲמַאי גְבִי בִּיה מְלוּקָה:
וּמִשְׁנֵי עַבְד עֲטָמָה מֵאִי. גּוֹבֵה מְלוּקָה
מִשּׁוּם לֹאִית אִין קָלָא לַעֲבֹדֶיהָ.
שׁוּרִי אֶפְסוֹקִי: כֹּר מַעֲרַבָא. מֵאִי
הוּא: מַכּוֹר אִינוּ מַכּוֹר. קַטְדֵּי אִפִּי
לְרֵאָא: לְפֻלֵּס מוּקִי. וּמַכּוֹר אִינוּ
מַכּוֹר לְגוֹפִיה קֶאֱמֵר דִּהְדֵּר גְּבִי לֵיה
וּלְאִילוּ לְרַבִּי יִשְׁמַעֲלֵל: קִדְּישׁ מוּקִי
לֹא קִדּוֹשׁ מִמֶּשׁ אֲלֵא לִיתָן דְּבֵר מוּעֵט
בְּפִדְיוֹ: כִּדְרֵי אֲכָסוּ. דִּלְמָר
בְּמַסְקָת עֵרְכִין (דף כג.) גְּבִי מַקְדֵּשׁ
נִכְסֵי וְהִיתָה עֲלֵיה כְּחוֹבֹת אֲשֶׁה וְעַל
חוּב וּקְמִי הֵחֵם דִּיהִיב לְהַקְדֵּשׁ
מִיָּד פִּירְחָא וְגְבִי בְּעַל חוּב דִּלִּיה
וְאֲמַר ר' אֲבָהוּ דְּהָא דִּבְעֵי לְמִיחַב
לְהַקְדֵּשׁ מִיָּד מִשּׁוּם יוֹרֵה שָׂמָּה יֵאֲמָרוּ
הַקֵּדֶשׁ גִּמְזוֹר יוֹרֵא לְחֻלִּין בְּלֹא פִדְיוֹן:
מַכּוֹר מַכּוֹר. כּוֹלֵה הֵךְ כִּרְיִיחָא מִפְּרַשׁ
לְקַמֵּן: שְׁמַעְתֵּךְ בְּדִין. שְׁמַעְתֵּךְ דְּפֻס
לְחִיָּק וְשִׁלּוּ הוּא: מַכּוֹר. מַכּוֹר: אִינוּ
מַכּוֹר. וְאִפִּי לְרֵאָא: הַקִּדְּשׁוֹ אִינוּ

מוקדם. ואפילו מיד לא יהיו להקדם:
קדמו בעלי חובות כו'. מפרש טעמא
לקמן: מכרו מכור. אשור חס קאי
עד שלא עמד בדין: כדרכי אבהו.
לדיכוי דלא בשטות: נכסא כמחנה מה
שעשה עשוי לרדיא. נכסיה: אלא
שטות. קס"ד מה שעשה עשוי
לנפקושי מניח קאמר דהתם ליכא
למימר לרדיא: לפתח שטיטה. מה
שנפתחו דמיו בשטיטתו אין המציק
משל: שעבודו של חבירו. קרקע
המשועבדת לחבירו: שטיטא. דמהכא
שמעינן לה בלא מימרח דרב הונא:
ה"ג הא נמי רבה אמר דאמר
רבה. רבה אדם חשוב וכו' ומאלס
חשוב כגון רב או רבה פרכיהו אפילו
"כתיב כמחנה או כדרימא:
כמאן דחפר בה בורות שיחין ומערות
דמי. שהרי השטיטה נראית ונכרת:
בין הויק עד שלא חב. עד שלא
לוי בעלי המעות מבעלי חובין:
ואפי' "

אמר רב שזיבי לא נצרכא
יהושע * זאת אומרת *^ההמיק
תימא התם הוא דא"ל לא
שקלי מינך אבל בעלמא ליחייב
שטרותיו של חברו פטור מהו
נך אבל * היכא דחפר בה בורות
דחפר בה בורות שיחין ומערות
ת והגביהו בין חב עד שלא הויק
לפי שאין משלם כ"ח קדים
חב עד שלא הויק כ"ח קדים
ואפילו

יהתם: **שמע** מינה ב"ח מאוחר שקדם
ח מאוחר משום נעילת דלת טפי מלוקח
מאוחר לא נבי ליה משום נעילת דלת:

מסורת הש"ס

(א) לעיל יא: ב"ב מד: (גיטין
מא.), (ב) [ערכין כג:],
(ג) [סס לג:], (ד) [תוספתא
פ"ה ע"ש], (ה) [גיטין מא:],
(ו) לקמן לה, (ז) [ל"ל חני],
(ח) [ד"ה דאכתי], (ט) [ד"ה
במזיק], (י) [עין מהרש"ל].

הנהגות הר"ם

(ב) נבדא ש"מ ליה ומכר
מטלטלין;

הנהגות הנר"א

(א) רש"י ד"ה לרדיא שאס
כו' נ"ב ורמב"ם ורשב"א
פירשו לחרוש זו לכתחלה
דלשלא בלא"ה פטור
במש"ל זי ע"כ סוף סוף
כו' :

מותא רענ"י

אפסותיקן. אסא תסא קא,
כטער מזה יסא לך פערשן
(עטל יא) עסא ליה עכדו
אפסותיקן לעל חוטו,
דמכדו. אחרי כן הוה
לחיס אחר (דשביט ב"ב
(דח). משום דאית ליה
קלא. אפסידו לקחוס
אפסידו (שס).

רבינו חננאל

לר עקיבא מוקדש לו
אין מוקדש
והוללת באה בן עקיבא
ענת עתה' ויהיה בעת
מסמיה ובהאמר מרן
מכור נמוך' לר ישעאל
מכר אר לר מרן
והתניין מכור לו
אמר לו ר' הירא
מכור חסוב ור' רמב
שטאם עשה בו מלאכ
והוללות אין לר הוצא
ש' הקנה שכיבת אר
מלאכת מכור וכו'
אמר אלכו חסוב
אחור מכת השעבוד ש'
לנחם לר ר' יוחנן דברי
ר' ישעאל ור' יוחנן
אמר וכו' יכל
מכירת לר' מוקדש
שעבוד מכר הלה וכו' ש'
אחורית לר' יוחנן וכו'
אמר חסוב נחיל מלח
שעבדן. לר' חיה
אמר וכו' ונחית אר
אלכו חסוב נחמה
שעבדן אסור
אמר אלכו בעלמא ביד
אמר מכור שעבדן
אמר ר' חילאס מכר
אמר מכור מוקדש
שעבדן מכור חסוב
אמר לו ר' עקיבא
אמר כיון שהוללת
אמר ר' אלכו ר' ישעאל
מכור מוקדש חסוב
אמר ש' לר' יוחנן
מקדשן מוקדש אילו
לר עקיבא נחמה
אמר ר' גאס חסוב
אמר חסוב אר לחילין
אמר חסוב אר וכו'
אמר חסוב אר וכו'
אמר חסוב אר וכו'
אמר חסוב אר וכו'
אמר חסוב אר וכו'

קדישו נמי אינו מוקדש

י עקבא: ת"ר שור תם
שחטו מה שעשה עשו
אם חפר בשדה שהיתה
בין חב קודם שייזק בין
עלי חוב המזיק ונטלוהו
ם מכרו או הקדישו או
וא מטלטלי נגהו ורש"מ
וכל מה שעשה עשו.
ה' שמעל מכר המזק וכו'.

(א) נראה דג"ל א"כ מכרו מסור לרד"א פי' וכו'. (ב) נראה דג"ל לא מבעיא לר"ע דהא כיון וכו' אלא אפי' לר' ישמעאל מכרו המזיא וכו'.